

Učiteljski pravnik

KURIVO UCITELJSTVA NARODNIH ŠOL
PO §§ 23 IN 84 ZAKONA O NAR. ŠOLAH.

Po § 23 toč. 3 zakona o narodnih šolah je dolžnost šolske občine dajati kurjavo za šolo, upravitelja in šolskega sluga, ako stanuje v šolskem poslopu. Po § 84. istega zakona pa imajo vsi državni učitelji narodnih šol po deželi pravico tudi na kurivo.

Po teh zakonskih določilih prejema učiteljstvo na deželi od šolskih občin kurivo v naturi ali pa odgovarjajoči relutum v denarju. Ker je obstojen neenak postopek od strani krajevnih šolskih odborov glede količine kuriva, ki pripada učiteljstvu narodnih šol, je odredila kraljevska banska uprava do izdaje pravilnika z zakonom o narodnih šolah z okrožnico z dne 5. 1. 1931, IV. No. 12624/25-30 med drugim nastopno:

»Dokler ne odredi ministrstvo prosvete drugače odločam, da dajo krajevni šolski odbori v smislu § 23. in 84. zakona o nar. šolah šolskim upraviteljem in učiteljem(icam) toliko kuriva, kolikor ga t je neobhodno potrebujejo za dovoljno ogrevanje stanovanja in za kuho onim, ki imajo lastno gospodinjstvo oz. onim, ki si sami kuhaš.

UČITELJSKA TISKARNA

Ljubljana — Frančiškanska ulica 6

Pri oženjenih znaša v zimskem času največja uporabna količina po 1 m² mesečno, v letnem času po ½ m² suhih, trdih drv, pri neženjenih pa polovica od te količine. V kolikor so dosedaj prejeli učitelji kuriva preko te označene količine, je smatrati, da so sprejeli to na račun bodočih mesecev.

Sporazumno s krajevnim šolskim odborom se kurivo lahko naknadni v denarju.

Naročam vsem krajevnim šolskim odborom, šolskim upraviteljstvom in vsemu učiteljstvu, da rešijo to vprašanje z obojestransko predvadarnostjo in uvidvenostjo in želim, naj se od obeh strani izogiblje vsakršnih sporoč.

Krajevni šolski odbori so odrejali učiteljstvu količino kuriva po navedeni okrožnici in so stavili v ta namen potrebne zneske v svoje letne proračune.

Omenjena okrožnica je bila ukinjena z novo okrožnico banske uprave z dne 1. februarja 1933. IV. No 17486/2, ki odloča:

»Povodom pritožbe nekega šolskega upravitelja glede količine kuriva, katero ima prejemati učiteljstvo narodnih šol po čl. 23. in 84. zakona o narodnih šolah od krajevnih šolskih odborov je odločilo ministrstvo prosvete z odlokoma z dne 12. dec. 1932 O. n. br. 87.450 nastopno:

Dokler se vprašanje količine kuriva ne uredi s pravilnikom k zakonu o narodnih šolah, je postopati po odloku notranjega ministrstva III. št. 47.600/32 z dne 31. okt. 1932, ki se glasi:

»Po odloku gospoda ministra finanč. VII. št. 669/32 velja, glede kuriva učiteljstvu narodnih šol, uredba o prejemkih v naravi državnih civilnih uslužbencev od 26. 9. 1931, I/št. 8.000/31 Služb. Novine št. 280 iz l. 1931. po § 24, ki določa, da se dajejo prejemki v naravi v mejah stvarne možnosti.

Z ozirom na naredbe in navodila ministrstva financ vsem samoupravnim edinicam in tudi občinam v zvezi s citirano uredbo in splošno krizo, je pri sestavi proračunov strogo paziti, da se vneso samo oni izdatki za stvarne potrebe, brez katerih samoupravna edinica ne more obstojati. Vse ostale izdatke pa je reducirati na minimum, ali črtati, in se imajo v danih razmerah zadovoljiti upravitelji in učitelji narodnih šol z ono količino kuriva, katero jim bodo dodeljevale občine.

Ta odlok se dostavlja ministrstvu notranjih poslov s priporočilom, da se pri pregledu občinskih odnosno šolskih proračunov posebno pazi na navedena navodila.«

Ker s tem odlokom ministrstva prosvete ne soglaša okrožnica kralj. banske uprave z dne 3. januarja 1931 IV. No. 12.624/25-30, s katero se je določilo količino kuriva učiteljstvu narodnih šol, se citirana okrožnica razveljavlja.

S to okrožnico je bilo krajevnim šolskim odborom na prostoto dano, da po lastni preudarnosti z ozirom na stvarno možnost dodelijo učiteljstvu nedoločeno količino kuriva in stvari za to potrebne postavke v letne proračune.

Upravitelj J. J. je zaprosil ministrstvo prosvete za izdajo formalnega rešenja glede količine kuriva in je prejel pod O. N. br. 21.387 z dne 18. 4. 1933, nastopno odločbo:

J. J., upravitelj osnovne šole u H., srez M., banovine dravske, svojim molbom od 20. oktobra 1932. godine tražio je, da mu Ministrstvo prosvete odredi količino ogreva, ki mu kao upravitelju šole pripada po zakonu o narodnih školama.

Kako zakonom o narodnih školama nije normirana količina ogreva koja upraviteljima in učiteljima osnovnih škola pripada, to je ministrstvo uputilo Kralj. bansku upravu v Ljubljani sa O. N. br. 87.450 od 12. 12. 1932 god., da saopšti moliocu J. J., da ni banska uprava ni ministrstvo prosvete nije zakonom ovlaščeno da odreduje količino ogreva i da dok ovo pitanje ne bude razpravljeno pravilnikom ima se postupiti po aktu ministrstva unutrašnjih poslova III. br. 47.600/32 od 31. oktobra 1932 god., koji glasi:

Prema mišljenu gospodina ministra finanč. VII. br. 969/32 u pogledu ogreva učitelja narodnih škola važi uredba o prinadležnosti u

naturi državnih službenika gradanskog reda od 26. 9. 1931 god. I. br. 8000/31 Služb. Novine br. 280 iz 1931 god. pa sledstveno i § 24 iste uredbe po kome se prinadležnost u naturi izdaju v granicama stvarne mogučnosti i t. d.

Nezadovoljan ovim saopštenjem, molilac J. J. traži, da se mu izda formalno rešenje o tome, da se odbija od traženja, da mu ministrstvo prosveti odredi količinu ogreva zašto je podneo molbu od I. 3. 1933 god., taksiranu sa 25 Din.

Razmotrio sam molbu molioča J. J. i ostala akta ovoga predmeta, pa sam našao, da je propisom §§ 23 in 84 zakona o narod. školama, načelno priznato pravo na ogrev upraviteljima škola v gradovima, ako stanuju u šolskem zgradbi in upraviteljem i učiteljima narodnih škola u selima v svakom slučaju. Med tim ovim zakonskim propisima nije određena i količina ogreva na koju upravitelji i učitelji imaju pravo. Prema tome u ovom slučaju važi in dalje uredba o prinadležnosti u naturi državnih službenika gradanskog reda od 26. 9. 1931, god. I. br. 8.000/31, Službene Novine br. 280 iz 1931 god. pa sledstveno i § 24 iste uredbe, po kome se prinadležnosti u naturi izdaju v granicama stvarne mogučnosti sve dok se za konom drugo jače ne reguliše.

Sa izloženog, a na osnovu §§ 106, 107, 109 i 114 zakona o opštem upravnem postopku, §§ 23 in 84. zak. o narodnim školama § 24 Uredbe I. br. 8.000/I. od 26. 9. 1931 godine i taksni broj I. i taksni tarife — rešavam — da se J. J. upravitelj osnovne škole u H. odbije od traženja, da mu se odredi količina ogreva koja mu pripada po § 23 in 84. zakona o narodnim školama, kao od traženja neumesnog i neosnova-

KNJIGARNA UČITELJSKE TISKARNE

Ljubljana — Frančiškanska ulica 6

no, o čemu ga ovim rešenjem izvestiti s tim, da protiv istog ima pravo žalbe na državni savet v roku od 30 dana po prejemu rešenja.

Taksu za ovo rešenje u Dinara 25 naplačena je i na aktu ovoga predmeta propisno po ništene.

Upravitelj J. J. se je poslužil pravnega leka in je vložil v določenem roku proti temu odloku ministrstva prosvete pritožbo na državni svet.

Državni svet je na vloženo pritožbo izdal pod br. 28725/35 z dne 13. 10. 1933. nastopno razsodbo:

»U svom II. odelenju, koje sastavljaju: predsednik odelenja Barič dr. Josip, potpredsednik Državnog saveta, članovi: Vildović Antonije, Perković Ante, zamenici: Levac J. Dragič, Svetek dr. Fran i delovoda — pisar Bjeladinović Đuro, uzeo je v razmatranje tužbu J. J., upravitelja osnovne škole u H., srez M., podnetu protiv rešenja Ministra prosvete od 18 aprila 1933 god. O. N. br. 21387, kojim je odbijen od traženja da mu se odredi količina ogreva koja mu pripada po § 23 in 84. Zakona o narodnim školama.

Pošto je proučio tužbu, osporenje rešenje i ostale akte koji se na ovaj predmet odnose, kao i odgovor Ministrov na tužbu, poslat pismom od 2. oktobra 1933 god. O. N. br. 61395. Državni savet je našao:

Po § 23 Zakona o narodnim školama dužnost je školske opštine, da daje ogrev upravitelju škole, ako stanuje v šolskem zgradbi. Prema tome Ministar je u konkretnem slučaju nepravilno postupio kad je rešavao po molbi tužičevov o odredivanju količine ogreva, kao prvostopena vlast več je treba da odbije molbu stranke kao nenadležnoj vlasti podnetu, s tim, da se tužilac v pitanju ogreva obrati molbom nadležnoj opštini, te se u slučaju da ga opština odbije od traženja, neka putem žalbenog postupka upotrebi dalje upravno srešto.

Takoder Ministar se pogrešno u osporenem rešenju pozvao na uredbo o prinadležnosti u naturi državnih službenika gradanskog reda od 26. septembra 1931 god. br. 68000/I. da razloga što se isto ne odnosi na nastavnike narodnih škola, več na službenike Ministarstva šuma i rudnika, poljoprivrede, pravde i Ministarstva socijalne politike i narodnog zdravljavlja.

Sa izloženog osporenje rešenje ima se ponisti po čl. 26. zakona o Državnem savetu i upravnim sudovima, s tim da upravna vlast postopi po gore navedenim primedbama i doneče novo rešenje.

Stoga, a na osnovu čl. 17 i 26. Zakona o Državnem savetu i upravnim sudovima i Tar. br. 52. Zakona o taksama, Državni savet

presuduje:

Da se poništi rešenje Ministarstva prosvete od 18 aprila 1933 g. O. N. br. 21387, o čemu presudom u prepisu izvestiti parnične strane.

Iz razsodbe državnega sveta sledi, da količina kuriva za učiteljstvo narodnih šol označuje se na določila §§ 23 in 84. zakona o narodnih šolah, ni določena. Tam, kjer se učiteljstvo ne bo zadovoljilo s količino kuriva, ki ga bo odkazal krajevni šolski odbor v zavestviju primerne postavke v bodoči šolski proračun se mora pritožiti v smislu razsodbe državnega sveta še na šolsko občino. V pritožbi bo posuti krajevni šolski odbor, da izda formalno rešitev v svrhu eventualne potrebe nadaljnje pritožbe po določilih §§ 107, 114 in 17. zakona v občem upravnem postopku. (Službeni list št. 4/1931).

Učiteljstvo opozarjam na pravilni formalni postopek po določilih zakona o občem upravnem postopku, kjer je državni svet že v par primerih (stanarina učitelja Žolnir Oskarja, »Uč. tov.« št. 10 od 12. X. t. l. razveljavljal določbe oblasti zaradi formalnih nepravilnosti

DAMSKI jesenski in zimski PLAŠČ,

ki vam ga dobavi

DRAGO GORUP & Co.

LJUBLJANA, Miklošičeva c. 16 I.

Nizka cena!

je zadnje mode, najbolje kvalitete, prvorazredno delo.

po zakonu o občem upravnem postopku. V takih primerih ne pride v predmet do načelne razsodbe državnega sveta in je potrebno v celi zadavi uvesti zopet nov postopek, da pride do načelne razsodbe državnega sveta, kar zavleče za daljšo dobo rešitev v škodo učiteljstva.

Drugi važni razlog, da ne pride do načelne razsodbe državnega sveta v važnih zadevah, ki tangirajo mnogo učiteljstva, je nepravilni upravni postopek oblasti. Množe se slučaji, da razveljavlji državni svet določbe oblastev (stanarina učitelje Savič Jovanke, »Uč. tov.« št. 10, od 12. 10. t. l.) zaradi nepravilnega upravnega postopka. Tudi v navedenih primerih je potrebno uvesti nov upravni postopek za doseg načelne razsodbe državnega sveta. S tem se zavleče rešitev zopet za daljšo dobo v škodo učiteljstva. Predvsem je pri pravilnem upravnem in formalnem postopku posvečati pažnjo na to, da izda prvo instančno določbo samoupravno telo ali oblastvo, ki je po zakonu zavezano gotovi dajati in da je določba formalno pravilno adjustirana po citiranih členih zakona o občem upravnem postopku.

Odločbo ministrstva prosvete v zadavi učiteljstva je razveljavil državni svet iz dveh razlogov. Prvi razlog je bil nepravilni upravni postopek, ker bi morala prvo inštančno določbo izdati šolska občina. Ona je namreč po §§ 23 in 84. zakona o narodnih šolah dolžna dajati učiteljstvu narodnih šol pripadajoče kuriva. Drugi razlog razveljavljanja od-

sme zastopali stališče (glej »Uč. tov.« od 16. 2. 1933 št. 26 pod Učiteljski pravnik) da se uredba ne nanaša na ministrstvo prosvete in torej tudi ne na narodne šole, ki so podrejene temu ministrstvu in zato ni dana zakonita osnova, da bi se z odlokom aplicirala določila uredbe na narodne šole, o katerih ni govora v uredbi. Kajti uredba točno našteva ministrstva in ustanove za katere velja.

Kakor posnamemo iz razsodbe državnega sveta, je ta v polnem obsegu utrdil naše stališče glede tolmačenja in uporabe navedene uredbe.

Vložitev predmetne tožbe na državni svet se je izvršila s sodelovanjem sekcijs. Razumljivo je, da tovarišem v mnogih primerih ni možno zaščititi gmotnih interesov s pritožbo na državni svet zaradi nepoučenosti v argumentacijah, katere je potrebno navesti v pritožbi. Pritožnik je otežkočeno poiskati in zbrati vire za argumente pritožbe in tudi pravni značaj tožbe je dostikrat za pritožnika ovira za vložitev pritožbe. Priznajmo, da posameznik v največ primerih ne zmorre gmotnih sredstev, da bi si oskrbel pravnega sveta za sestavo pritožbe. Pa če vložitev pritožbe, ga čaka v primeru zanj neugodne razsodbe državnega sveta plačilo takse 400 Din. To so običajni zadržki, da učiteljstvo v mnogih primerih ne brani svojih interesov pred državnim svetom. In vendar je večja razsodba državnega sveta načelne važnosti za večji ali manjši krog učiteljstva. To kaže ravno razsodba državnega sveta glede kuriva učiteljstva.

Iz navedenih neoporečnih razlogov je nedoločljiva potreba, preskrba organizačnega pravnega konzulent. Prav neprijetna je bila debata o pravnem konzulentu organizacije na zadnji banovinski skupščini. Debata je pokazala vso našo ozkorčnost, kakor tudi pomanj-

Oddelek za učila

Ljubljana

Maribor

kanje stanovske zavesti